

La Sella

Oristà

Ubicació

Comarca: Lluçanès
Lloc/Adreça: Sector oest del terme municipal
Emplaçament A 1400 metres per pista forestal de la carretera BV-4404, punt quilomètric

Coordenades:

Latitud: 41.94639
Longitud: 2.0497
UTM Est (X): 421232
UTM Nord (Y): 4644261

Classificació

Número de fitxa 08151 - 54
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Modern Contemporani
Segle XVIII
Estat de conservació Bo
Protecció Legal
Observacions protecció: Normes Subsidiàries de Planejament. Oristà. 1993
Número inventari Sí, IPA. 23233
Generalitat i altres inventaris
Accés Fàcil
Ús actual: Sense ús
Titularitat Privada
Titular: Ref. cad.: 011A00052
Autoria de la fitxa Jordi Compte i Marta Homs
Data de registre de la fitxa: dj., 10/05/2007 - 02:00

Descripció

La Sella és una masia situada sobre un petit serrat, al sud del nucli urbà de la Torre d'Oristà i a l'oest de la baga de Tornamira, en un punt ben visible des de la carretera BV-4404.

Es tracta d'una masia de mitjanes dimensions, formada per un volum central fruit de diverses ampliacions, i diverses estructures adossades a sud, est i nord. El volum central està construït amb murs de càrrega de maçoneria de pedra arrebossats en alguns trams i amb carreus treballats delimitant les cantonades i emmarcant les obertures. L'edifici, de planta baixa, primer pis i golfes, està coronat per una teulada de doble vessant amb aigües a les façanes principal i posterior.

La façana principal, orientada al sud-oest, presenta una ampliació a la dreta que provoca que el mur de càrrega faci un queixal. En el part de l'esquerra, més antiga, hi ha una petita finestra emmarcada amb pedra treballada a mode d'espitllera i un portal emmarcat amb pedra motllurada. Al primer pis s'hi observa una finestra emmarcada amb pedra bisellada i un balcó emmarcat amb pedra motllurada i la inscripció " AVE MARIA SIN PECADO / CONCEBIDA FRANCESCH SELA", junt amb una creu intercalada i la data parcialment esborrada de 1711 a la llinda. A les golfes hi ha únicament una finestra reformada. En el cos ampliat s'observa una porta emmarcada amb pedra treballada tapiada i una porta d'arc de mig punt adovellada en el queixal, a nivell de primer pis.

La façana sud-est presenta una cantonada diferenciada integrada al mur de càrrega denotant una ampliació. A la planta baixa s'hi observen dues finestres emmarcades amb monòlits de pedra treballada i un portal d'arc de mig punt emmarcat amb carreus treballats que dona accés a una sala coberta amb volta de canó. Al primer pis hi ha quatre finestres emmarcades amb pedra bisellada i ampit de pedra, la de l'esquerra també amb decoració d'arc conopial a la llinda. A les golfes hi ha dues finestres, una emmarcada amb pedra bisellada i actualment tapiada i una altra emmarcada amb pedra treballada.

La façana nord-est presenta un pis menys a causa del desnivell i una estructura adossada a la part esquerra, on s'observen dues obertures emmarcades amb monòlits de pedra treballada a mode d'espitllera. Al centre de la façana hi ha un portal emmarcat amb pedra treballada i la data de 1781 inscrita a la llinda. A la dreta hi ha una finestra emmarcada amb pedra bisellada i a l'esquerra una galeria, actualment tapiada, formada per dues obertures d'arc rebaixat, sustentades amb pilars bisellats amb motlures al capitell i a la base, a més d'un ampit motllurat que ressegueix tota la part inferior.

La façana nord-oest està dominada per un cobert a on es conserva l'entrada d'un antic forn de pa.

Pròpiament a la façana hi ha únicament una finestra emmarcada amb monòlits de pedra treballada a nivell de golfes.

Al voltant de l'edifici hi ha diverses estructures d'ús agropecuari, actualment en desús, entre les que destaca la pallissa de dos nivells, situada a tocar de la façana nord-oest, o la lliça, tancada a l'extrem sud de l'edifici per una porta de grans dimensions amb brancals bisellats i llinda de fusta, i que dona accés al pati tancat on es troben la majoria de corts i estables per al bestiar.

Història

La masia de la Sella surt reflectida en un document del 27 de novembre de 1331 quan el bisbe de Vic, Galceran Sacosta, visità l'església de Sant Andreu d'Oristà i, com era costum, interrogà uns quants parroquians sobre la manera com el rector celebrava els oficis. Els parroquians interrogats foren Pere de la Garriga, Nicolau de Castanyet, Pere de Vilaroger Sobirà i Bernat de la Sella. Torna a aparèixer en el fogatge de 1553 en una relació de caps de casa on hi ha Joan Cella. L'edificació actual data, probablement del segle XVIII, amb reformes i ampliacions posteriors.

Bibliografia

IGLÉSIES, Josep (1981). El fogatge de 1553. Estudi i transcripció. Dalmau.

ORDEIG, Ramon (1995). Oristà i la seva història. Ajuntament d'Oristà i Caixa Manlleu.

Inventari de patrimoni arquitectònic de Catalunya. Oristà. Àrea de Coneixement i Recerca, Departament de Cultura, Generalitat de Catalunya, revisat el maig de 2006.

